

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713010404
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5713010404.2

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medved'a a prísediacich Viery Dikošovej a Dariny Hatarovej, na hlavnom pojednávaní dňa 18.6.2013 v trestnej veci proti obž. W. N., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný W. N.Č., I.. XX.X.XXXX O. W., Z. W., U.. B. Č.. X, toho času v ÚVV Žilina,

uznáva sa za vinného, že

1/

dňa 18.06.2012 asi o 22.00 hod. v Martine, na Ul. Q. Č.. X O. Z. Č.. XX, kde v tom čase býval spolu s R.. V. G. ako druh a družka, ju po predchádzajúcej hádke napadol tak, že pri tom ako sedela na gauči ju viackrát udieral päšťou do oblasti tváre, a až keď jej začala z nosa tiecť krv prestal, za také konanie sa jej ospravedlnil, odpustila mu, dňa 20.06.2012 išla na ošetrovanie, bola hospitalizovaná a tak svojím konaním obvinený R.. V. G., I.. XX.XX.XXXX bytom W., U.. Q. Č.. X, spôsobil zlomeninu nosa s posunom úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, zranenia, ktoré si vyžiadali jej práceneschopnosť v trvaní 14 dní a bránili jej v obvyklom spôsobe života svojou bolestivosťou,

2/

taktiež po niekoľko mesačnej komunikácii prostredníctvom internetu a po osobnom zoznámení sa a nasťahovaní k E. N., predtým Z., I.. XX.XX.XXXX, bytom W., Z. X, kde bývala so synom W. Z., I.. XX.XX.XXXX a dcérou X. Z., I.. XX.XX.XXXX, ju obmedzoval tak, že si nesmela upravovať tvár, musela sa obliekať ako sa jemu páčilo, nesmela nikomu telefonovať, navštevovať svoju matku, sledoval ju, kontroloval jej pohyb, často jej telefonoval do práce, doma sa zdržiaval v jej intímnej blízkosti, fotografoval ju napriek jej nesúhlasu v chúlостivých situáciách, nemohla bez jeho prítomnosti komunikovať so svojimi deťmi, musela ho oslovovať ocinko a držať za ruku aj napriek tomu, že jej vulgárne nadával a ponižoval ju,

- v presne nezistený deň na začiatku augusta 2012 ju fyzicky napadol na ul. M. R. Štefánika v Martine tak, že ju fackal, udieral päšťami, najmä do vlasatej časti hlavy, záhlavia, vo fyzickom napádaní mu zabránil W. Z., ktorý sa matky zastal a spolu s neznámym mužom odvrátili útok W. N. na E. Z., menovaná zo strachu nevyhľadala lekárske ošetrovanie,

- následne W. N. nútil E. Z. k sobášu a keď ona jeho návrh odmietala, vyhrážal sa, že udá na políciu jej syna Martina pre fyzické napadnutie, aby bol syn daný do väzby z čoho nadobudla obavu o syna, nakoľko voči nemu bolo vedené trestné stíhanie a udanie W. N. by mu mohlo priťažitiť, taktiež sa jej vyhrážal, že ak si ho nezoberie za manžela, že ju zabije, že nikto iný ju nebude mať, keď následne priviedol do bytu policajtov a chcel to povedať na jej syna, že ho syn zbil, pričom to nebola pravda, donútil ju, že dňa 18.08.2012 s ním prišla zo strachu do obradnej siene galérie v Martine za účelom sobáša, avšak pred sobášiacim na otázku, či si ho zoberie za manžela, odpovedala „nie“ a zo sobášnej miestnosti ušla,

- napriek odmietaniu ju obv. W. N. neustále vyhľadával, telefonicky kontaktoval, v noci jej vybuchoval na dvere, hoci sa jej vyhrážal zabitím, prijala ho späť do bytu, urobila to však len zo strachu, že ublíži jej deťom, prípadne jej a z toho istého dôvodu dňa 08.09.2012 uzavrela s menovaným manželstvo a nenahlásila ho na políciu, po uzavretí manželstva ju naďalej kontroloval, kontaktoval ju telefonicky aj 50-krát za deň, popoludní ju vždy čakal pred reštauráciou, kde pracovala, vulgárne a oplzlo jej nadával, keď

mu hovorila, že ho opustí, obrátil nôž proti sebe, naznačoval, že sa radšej zabije, menovaná sa bála, že fyzicky napadne nožom aj jej deti, prípadne ju, lebo jeho konanie bolo nevyspytateľné, zo strachu mu musela hovoriť, že ho miluje, keď mal záchvaty hnevu, strašne kričal, následne plakal, triasol sa, zatínal zuby, pričom sa ho bála, E. N. bola z toho psychicky vyčerpaná, unavená, žila v strachu a strese, nedokázal sa obv. W. N. zbaviť, keďže bola stále sledovaná a s políciou sa preto skontaktoval jej syn W. Z.,

t e d a

v bode 1/

- inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2/

- iného násilím nútil, aby niečo konal, pričom skutok spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,

v bode 2/

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne sa zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martine sp. zn. 2T/26/2013 zo dňa 5.3.2013, právoplatný dňa 5.3.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 1.2.2013 na tunajšom súde obžalobu na obv. W. N. pod sp. zn. 3 Pv 479/2012 zo dňa 16.1.2013, pre skutky právne kvalifikované v bode 1/ ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Senát Okresného súdu v Martine vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného W. N.; výsluchom svedkyne poškodenej E. N.; výsluchom svedkov W. Z., V. N. F. V. W.; prečítaním výpovedí svedkov X. Z. F. O. T. z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Tr.

por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním znaleckých posudkov znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých Mgr. Zuzany Tomáškovej č. 36/2012 a 37/2012, znaleckého posudku vo veci vyšetrenia duševného stavu obvineného č. 52/74/2012 znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria MUDr. Antona Stankoviča a MUDr. Juraja Kosorinského a odborného vyjadrenia znalca MUDr. Andreja Hajtmana z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava, Súdno-lekárske pracovisko Martin zo dňa 4.10.2012 podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora ako i prečítaním listinných dôkazov pripojených v súdnom spise a spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 26/2013 podľa § 269 Tr. por.

Obžalovaný W. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby. Pokiaľ ide o skutok v bode 2/, cíti sa nevinný a k tomuto na hlavnom pojednávaní bude vypovedať.

Nakoľko obž. W. N. vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby, predseda senátu postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v bode 1/, odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku v bode 1/ ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin -prečin jemu kladený za vinu v bode 1/, odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok v bode 1/, ktorý sa kvalifikuje ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného o vine za skutok v bode 1/, právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., podľa § 257 ods. 7,8 Tr. por. prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná.

Ku skutku v bode 2/ obž. W. N. vypovedal, že s poškodenou sa zoznámili cez internet. Písali si asi mesiac a potom ju požiadal o stretnutie. Určitý čas sa spolu stretávali a nakoniec sa ku nej nasťahoval, čo mu ona dovolila. Pokiaľ sa v obžalobe uvádza, že ju obmedzoval tým, že si nesmela upravovať tvár, nie je to pravda, maľovala sa. Čo sa týka oblečenia, zakazoval jej nosiť iba jedny nohavice, ktoré boli priesvitné. Poškodenú nesledoval, nekontroloval. Je pravda, že do práce jej telefonoval, spočiatku to mohlo byť aj 40-krát za deň. Vtedy si to nejako neuvedomoval, hovoril jej len to, že ju miluje. Potom ju už neobmedzoval, lebo mala problémy s vedúcim. S mobilným telefónom ju fotografoval, avšak ona nehovorila, že by jej to vadilo. Fotky mal uložené v telefóne, nikde ich nezverejňoval. V telefonovaní ju neobmedzoval. Nie je pravda, že by v jeho prítomnosti nemohla komunikovať s deťmi. Taktiež nie je pravda, že ju nútil, aby ho držala za ruku, držali sa spolu. Nenútil ju, aby ho oslovovala ocinko, sama ho tak oslovovať chcela. Čo sa týka uvádzaného napadnutia v auguste 2012, boli vonku s jeho sestrou, poškodenou a jej dcérou X.. Vtedy si trochu viac vypil. Začal žiarliť, lebo mu poškodená klamala, keď jej cestou niekto volal a povedala, že to bola kamarátka, pričom zistil, že to bol kamarát. Poškodená začala niečo hundrať, tak jej dal facku. Teda nebol to úder päšťou, len facka, po ktorej nemala žiadne zranenie. Potom sa tam objavil jej syn W. Z., ktorý išiel naproti a bol tam aj nejaký iný muž. On sa poškodenej žiadnym spôsobom nevyhrážal. Nenútil ju k sobášu tým, že udá jej syna W. na políciu. Keby to chcel, mohol to urobiť hocikedy, za to napadnutie v auguste 2012. Jej syn ho vtedy napadol, udrel, zranenia

mu však nespôsobil. Ten prvýkrát navrhol sobáš on, poškodená s tým súhlasila. Taktiež sa podieľala na organizovaní sobáša. Nepredpokladal, že pri uzavretí manželstva povie nie. Potom mu povedala, že to bolo z dôvodu, že sa bála, aby sa znova nezopakovala tá facka ako v tom auguste. Tento prvý sobáš bol asi tri týždne až mesiac po tejto udalosti. Pri tomto prvom sobáši bola prítomná i jeho sestra, brat poškodenej, syn W. Z. a kamarátka z Talianska. On sa potom z jej bytu odsťahoval. Búchať na dvere jej bol asi 2-3 krát, kedy mu neotvorila. Potom asi dvakrát, keď mu už otvorila s tým, že si bol pobrať veci. Tieto si zobral asi na dvakrát. Potom boli v kontakte telefonickom. Na druhýkrát navrhla sobáš ona. Pri tomto bol prítomný jeho otec s terajšou manželkou. Až po sobáši sa dozvedel, že na neho bolo podané trestné oznámenie cez jej syna W. Z., nakoľko tento má známosť na polícii. V oboch prípadoch poškodená nemala k sobášu žiadne výhrady. Ešte pred tým druhým sobášom jeho otcovi hovorila, že ho miluje a preto si ho chce vziať. On sa nevyhrážal ani samovraždou, porezaním nožom, ani sa nevyhrážal zabitím poškodenej. Je pravdou, že pokiaľ bývali spolu, boli medzi nimi aj hádky, vulgarizmy, išlo ale o obojstranné nadávanie. Dôvodom hádok bola žiarlivosť, a táto bola tiež vzájomná. Poškodená ho počas hádky provokovala, stalo sa napr. že sa postavila do dverí a povedala, "udri ma, ak nie si mäkký", čo ho rozrušilo, rozčúlilo. Pokiaľ vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uvádzal, že sa mal vyhrážať, že si ublíži, zareže do tepny na ruke, je pravda, že mal nožík, boli v kuchyni, ale nehovoril, že si ublíži. Na polícii vypovedal pod nátlakom. Pri výsluchu bol prítomný aj ten policajt, čo je známy poškodenej syna.

Svedkyňa poškodená E. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že problémy nastali krátko potom ako sa obžalovaný ku nej nasťahoval. Bolo to krátko potom ako sa zoznámili. Spoločné bývanie bolo na jeho návrh. Na začiatku to bolo veľmi dobré, ale trvalo to iba krátko. Začalo mu najskôr strašne vadit' napr. keď sa maľovala, nemohla si obliekať určité veci, začal za ňou chodiť do roboty, vyčkával ju aj dve hodiny pred skončením práce. Telefonoval jej 40-50 krát za deň, z čoho bola nervózna a nesústredená. Zo strachu sa bála s ním rozísť, nakoľko tam z jeho strany bolo vyhrážanie, že ju zabije, že nebude nikomu inému patriť. Boli chvíle, keď bol normálny, potom mu zrazu niečo preskočilo, začal sa správať agresívne, boli tam vyhrážky, nadávky. Vtedy v meste keď ju fyzicky napadol mal riadne vypité. Ako išli i s jej dcérou X., tak ju bil celou cestou cez námestie až ku Sokolu. Bála sa použiť mobilný telefón. Bála sa aj ujsť, lebo keď chcela ujsť, tak na ňu zakričal, "kurva stoj, lebo ťa zajebe". Na to sa podarilo dcére X., ktorá išla tak vedľa nich zavolať W.. Syn potom aj prišiel a bol tam ešte nejaký ďalší chlap. Potom večer prišiel obžalovaný s policajtmí, dali im aj fúkať, ale nafúkal iba on. Potom jej obžalovaný povedal, že pôjde na ošetrenie, a že dostane syna do basy za to, že ho udrel. Ona potom mala obavy aj čo sa týka syna, aby z toho naozaj nemal nejaké problémy. Okrem tohto fyzického napadnutia bolo ešte jedno, kde bola schválená dohoda o vine a treste. Čo sa týka sobáša, tak prvýkrát s jeho uzavretím nesúhlasila, ušla odtiaľ. Povedala mu, že si ho nezoberie. Keď išla spolu s kamarátkou do svojho bytu, obžalovaný stále chodil okolo paneláku, stále jej vyvolával, búchať na dvere. Pokiaľ ide o druhý sobáš, kedy aj skutočne došlo k uzavretiu manželstva, toto bolo z donútenia, teda obžalovaný sa vyhrážal jednak čo sa týka syna W., že pôjde do basy, jednak sa vyhrážal aj jej. Sobáš navrhoval obžalovaný, je však pravdou, že formality s tým súvisiace vybavovali aj prvý aj druhý krát spoločne. Ona bola na tom psychicky zle, na dne, v podstate nevedela čo má robiť. Tiež ešte kým neboli manželia sa stalo, že vytiahol nožík a povedal, že si podreže žily, zabije sa, ak ho nechá. Ona mala strach ten vzťah nejako ukončiť, bála sa aj o syna a dcéru. Deti sa tiež hnevali, že si ho zobrala. Až potom povedala synovi, že kvôli čomu to bolo a on sa potom sám rozhodol, že to oznámi na polícii.

Svedok W. Z. vypovedal, že jeho matka a obžalovaný sa dali dokopy niekedy v lete. Nasťahoval sa ku nim do bytu, kde býval on, matka a sestra X.. Myslí, že ich spolužitie bol predtým dobré, ale ako sa obžalovaný k nim nasťahoval sa situácia začala zhoršovať. Obžalovaný začal matku neustále kontrolovať, sledovať, bol chorobne žiarlivý. Pokiaľ išla do práce tak jej stále vyvolával, vypytoval sa kde je, čo robí, chodil ju vyčkávať pred prácu. Chodil za ňou, keď išla na záchod alebo sa sprchovať, pričom si ju fotil mobilným telefónom, napriek tomu, že jej to vadilo a nesúhlasila s tým. Matka si tiež nemohla obliekať niektoré veci, vyčítal jej, že sa nemá maľovať. Musela ho oslovovať ocinko, lebo inak jej hneď vynadal, že je krava. Stalo sa tiež, že obžalovaný matku fyzicky napadol. Jemu vtedy volala sestra X., aby hneď prišiel. Nevedel čo sa deje, tak rýchlo nastúpil do autobusu a išiel smerom domov. Zbadal ich pri Sokolovni, takže vystúpil a práve videl ako obžalovaný matke jednu vyťal. Okrem neho tam bol ešte nejaký iný cudzí chlap. Podarilo sa im ho spacifikovať. Matka ako i mladšia sestra mu potom hovorili, že obžalovaný bil matku celou cestou ako išli, bol opitý, správal sa agresívne. Prvýkrát keď mali sobáš bol tam prítomný aj on, tiež X., matkin brat a kamarátka. Vtedy k sobášu nedošlo, nakoľko matka povedala, že si ho nezoberie. Pokiaľ ide o dôvod, pre ktorý matka nesúhlasila s uzavretím manželstva, bolo to z dôvodu, čo sa u nich dialo. Matka vtedy žiadala obžalovaného, aby odišiel, tento však nechcel. Ten prvý sobáš

navrhol obžalovaný, aj jemu sám povedal, že požiadal matku o ruku. Pri tom druhom sobáši už on nebol prítomný. Matka mu potom povedala, že sa jej obžalovaný vyhrážal, že ak si ho nevezme, tak ju zabije. Tiež hovorila, že si ho musela vziať kvôli tomu, lebo jej hovoril, že jeho dostane do basy, že sa jej vyhráža, že ju zabije, že chce byť iba s ňou. Potom keď manželstvo uzavreli bol svedkom toho, ako jej hovoril, že sa zabije, keď sa rozvedú. Obžalovaný mu hovoril, že ho môže dostať do basy, že mu mal odcudziť nejaké veci. Toto hovoril aj pred matkou, ktorá mala z toho obavy. Jej zase hovoril, že ju udá, že sa stretávajú napriek tomu, že tam bol súdny zákaz, z čoho bude mať aj ona problémy. Po uzavretí manželstva sa situácia ešte zhoršila, matka sa obžalovaného bála. Bála sa ho i sestra, ktorá má z toho aj psychickú traumu. Nakoniec políciu kontaktoval on, lebo sa na to už nemohol dívať. Obžalovaný sa matke vyhrážal napr. tak, že keď nebude jeho, nebude žiadneho, vulgárne jej nadával. Ona v podstate len hovorila, aby prestal, bála sa mu povedať, že sa s ním rozide.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ku skutku v bode 1/

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný W. N. sa dopustil trestného činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Obžalovaný sa ku spáchaniu činu priznal a uznal svoju vinu, pričom je usvedčovaný okrem vlastného priznania i listinnými dôkazmi obstaranými v prípravnom konaní. Záonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. konaním obžalovaného boli naplnené, keďže svojím konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe s poukazom na ust. § 127 ods. 4, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Na základe odborného vyjadrenia znalca MUDr. Andreja Hajtmána z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava, Súdno-lekárske pracovisko Martin zo dňa 4.10.2012 mal súd preukázané, že poškodená Ing. Jana Timková, nar. 14.11.1973 utrpela zranenia - zlomeninu nosa s posunom úlomkov, otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré zranenia sú zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotené ako ľahké a vyžadujú si vystavenie práceneschopnosti v trvaní 14 dní. Poranenia nezanechajú trvalé následky, poranenie nosa čiastočne obmedzovalo poškodenú sťaženým dýchaním a bolestivosťou. Náhrada za bolesť bola súdnym znalcom ohodnotená počtom 55 bodov. Poškodenie zdravia poškodenej možno bezpochyby v súlade s ustanovením § 123 ods. 1,2 Tr. zák. hodnotiť ako ublíženie na zdraví. Podľa ustálenej judikatúry sa ako ublíženie na zdraví posudzuje poškodenie zdravia vyžadujúce dobu liečenia príp. PN približne 7 dní, počas ktorého bol zároveň sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa záverov súdneho lekára, poranenia vznikli mechanizmom solitárneho resp. opakovaného úderu predmetom menej pevnej konzistencie, menšej kontaktnej plochy, pričom násilie bolo vedené strednou intenzitou s najväčšou pravdepodobnosťou vo forme brachiálneho útoku zovretou päťou do oblasti tváre poškodenej, pričom došlo k zasiahnutiu nosa. V dôsledku pôsobenia násilia došlo k posunu úlomkov kostí a bola nevyhnutná odborná repozícia. Zistené zranenia zodpovedajú údajom, ktoré uviedla poškodená.

Ku skutku v bode 2/

Ku spáchaniu skutku v bode 2/ obžaloby sa obžalovaný nepriznal. Pred súdom v podstate vypovedal, že poškodenú - svoju manželku E. N. (predtým Z.

) žiadnym spôsobom nenútil k uzavretiu manželstva. Potvrdil, že prvýkrát navrhol sobáš on, s čím poškodená súhlasila, avšak následne bezprostredne pred uzavretím manželstva dňa 18.8.2012 povedala, že si ho nevezme a odišla s plačom preč. Potom mu hovorila, že to bolo z dôvodu, že sa bála, aby sa nezopakovala tá facka ako v auguste. Neskôr dňa 8.9.2012 už k uzavretiu manželstva došlo. Aj s týmto poškodená súhlasila. Až po uzavretí manželstva zistil, že na neho prostredníctvom syna W. Z. podala trestné oznámenie. Ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného v štádiu prípravného konania (na č.l. 82-83 spisu), tu okrem iného vypovedal, že pred druhým sobášom dňa 8.9.2012 poškodenej povedal, že ak mu ešte raz urobí to isté, čo predtým dňa 18.8.2012, kedy s uzavretím manželstva nesúhlasila, tak udá jej syna W. na políciu. Povedal jej to preto, lebo sa zľakol, že keď mu prisľúbila povedať áno, že v galérii povie nie. Vtedy poškodená sľúbila, že mu to neurobí a na otázku, či

to nesľúbila zo strachu odpovedal, áno, možno, neviem. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že takto vypovedal, lebo bol pod nátlakom policajta. Nie je teda pravdou, že by sa vyhráždal, že udá na políciu syna poškodenej, ani to, že poškodenej mala strach.

Obrana obžalovaného bola dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bez dôvodných pochybností vyvrátená. Súd po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže iného násilím nútil, aby niečo konal, pričom skutok spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe s poukazom na ust. § 127 ods. 4, 5 Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Obžalovaný je zo spáchania činu usvedčovaný tak priamymi ako i nepriamymi dôkazmi, a to výpoveďami svedkyne poškodenej E. N., svedkov W. Z., X. Z. a nepriamo i svedka V. W..

Svedkyňa poškodenej E. N. vo svojich výpovediach uviedla, že zo strany obžalovaného počas ich krátkeho spolužitia v spoločnej domácnosti dochádzalo k psychickému nátlaku, vyhráždaniu, prenasledovaniu, rôznym chorobným prejavom žiarlivosti, agresívneho správania, verbálnym i fyzickým útokom. V auguste 2012 ju obžalovaný v meste fyzicky napadol, pričom sa bála ujsť, lebo na ňu zakričal, "kurva stoj, lebo ťa zajebe". Nakoniec jej pomohol syn W., ktorého sa podarilo privolať dcére X. z mobilného telefónu, a ešte jeden neznámy muž. Obžalovaný potom povedal, že pôjde na ošetrovanie, a že dostane syna do basy za to, že ho udrel. Prvý krát s uzavretím manželstva nesúhlasila, povedala, že si ho nezoberie a ušla odtiaľ. Druhý krát skutočne došlo k uzavretiu manželstva, bolo to však z donútenia. Obžalovaný sa vyhráždal jednak čo sa týka syna W., že pôjde do basy, jednak sa vyhráždal i jej. Vyhráždal sa, že ju zabije, že nebude nikomu inému patriť. Tiež sa stalo, že obžalovaný vytiahol nožik a povedal, že si podreže žily, že sa zabije, ak ho nechá. Ona bola na tom psychicky zle, na dne, v podstate nevedela čo má robiť. Mala strach vzťah s obžalovaným nejakým ukončiť, bála sa aj o syna a tiež o dcéru. Výpovede poškodenej potvrdil aj svedok W. Z., ktorý je jej synom. Taktiež vypovedal, že samotná matka mu po uzavretí manželstva povedala, že sa jej obžalovaný vyhráždal, že ak si ho nevezme, tak ju zabije, že chce byť iba s ňou. Tiež hovorila, že si ho musela vziať kvôli tomu, lebo jej hovoril, že jeho dostane do basy za to napadnutie v meste a odcudzenie nejakých vecí. Obžalovaného sa bála i sestra X., ktorá má z toho aj psychickú traumu. Obžalovaný sa matke vyhráždal napr. tak, že keď nebude jeho, nebude žiadneho, vulgárne jej nadával. Matka v podstate len hovorila, aby prestal, bála sa mu povedať, že sa s ním rozíde. Nakoniec políciu kontaktoval on, lebo sa na to už nemohol dívať. Svedkyňa - mal. dcéra poškodenej X. Z. uviedla, že jej mama povedala, že W. ju prinútil, aby sa za neho vydala, že sa jej vyhráždal. Matka sa W. strašne bála. Tento sa jej tiež vyhráždal, že podá trestné oznámenie na W., za to, že ho zbil. Bolo to vtedy, keď W. zbil mamu v meste, ťahal ju za vlasy, za ruky, mama kričala od bolesti. Aj ona sama sa od tejto bitky W. bála, radšej chodila po škole za kamarátkami a cez prázdniny k otcovi, aby nebola doma s W.. Nemohla počúvať, že sa mame stále vyhráždá a nadáva jej. Mama si W. vzala za manžela zo strachu. Spáchanie činu nepriamo potvrdzuje i svedok V. W., ktorý bol nadriadený poškodenej v zamestnaní. Tento potvrdil, že poškodenej mávala v práci telefonáty prakticky neustále, a to aj 50-krát za hodinu. Nakoniec to musel vyriešiť tak, že všetkým pracovníkom zobral telefóny, aby ich nerušili v práci. Obžalovaný ju tiež vyčkával pred reštauráciou alebo v reštaurácii. Na poškodenej si v tom období všimol značné zmeny v správaní, pripadala mu „ako bez duše, opustená, zlomená“. Bývalo jej zle, brala i lieky, začalo ju z ničoho nič triasť. Keď jej povedal, že má v reštaurácii priateľa, začalo ju klepať. Od zamestnancov sa dozvedel, že ju manžel donútil ku svadbe, že sa jej vyhráždal, že jej zabije dcéru.

Výpovede svedkov podporujú aj závery znaleckého dokazovania. Zo znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vyplýva, že sa u neho jedná o duševnú poruchu, diagnosticky neharmonicky štruktúrovanú osobnosť s rysmi emočnej nezrelosti, lability s emulatórnymi tendenciami, ktoré ale nedosahujú úroveň bludu a sú príznakom na úrovni osobnosti. Osobnosť menej zrelá s emočnou labilitou, impulzivitou, s menšou diferenciáciou v oblasti vyšších citov, najmä v oblasti empatie. Ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti v čase činu boli nenarušené. Ovládacie schopnosti mohli byť znížené v nepodstatnej miere v prípade požitia alkoholu. Pokiaľ ide o psychologické vyšetrenie poškodenej E. N., súdnou znalkyňou Mgr. Tomáškovou, znalkyňa konštatovala, že u poškodenej sa jedná o osobnosť menej diferencovanú, s prvkami nezrelosti vo vzťahových veciach (partnerstvo, rodičovstvo), s úrovňou intelektu v pásme podpriemeru. Nie sú u nej prítomné žiadne zmeny v zmysle psychopatológie základných psychických funkcií. Jej vzťah k manželovi (obžalovanému) je určujúci zo silne vytvorenej a formovanej potreby o zážitok uspokojenia zo sexu. Okolnosti k uzavretiu manželstva vyplývali z jej strachu o seba a syna. Rozčarovanie z nenaplneného vzťahu s manželom najmä vo vzťahu muž a žena viedli u svedkyne k zmenám v správaní.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne V. N., ktorá je manželkou otca obžalovaného, táto uviedla, že bola prítomná na druhom sobášu ako svedkyňa. Pri tomto si nevšimla nič zvláštne, všetko prebehlo normálne, v poriadku. Po sobášu si ešte posedeli u poškodenej v byte, kým tam boli nič sa nestalo. Pri uzatváraní sobáša si nevšimla nič zvláštne, poškodená normálne povedala áno, prebehlo to rýchlo. Nevšimla si, že by bola nejako rozrušená. Obžalovaný len spomenul, že sa medzi sebou pohašterili, inak nespomínal žiadne vážnejšie problémy. Túto výpoveď súd nepovažoval za taký dôkaz, ktorý by vyvracal či spochybňoval tvrdenia obžaloby, keďže sama svedkyňa uviedla, že pred uzavretím manželstva poškodenú v podstate nepoznala a pred sobášom boli u nich iba jedenkrát na návšteve. Taktiež od tej doby sa nestretávali. Okolnosti, ktoré viedli k vynútenému uzavretiu manželstva (vyhrážky, psychický nátlak obžalovaného) sa pritom stali s väčším časovým odstupom pred samotným aktom uzavretia manželstva a nie bezprostredne pred ním.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcie represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Čo sa týka osoby páchatela, súd mal preukázané, že obž. W. N. má v Ústrednej evidencii priestupkov MV SR jeden záznam o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 6.6.2012 v Martine, fyzickým napadnutím Ž. N.. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/26/2013. Keďže obžalovaný sa stíhaných činov dopustil ešte pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku v konaní sp. zn. 2 T 26/2013, súd v zmysle ust. § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému ukladal súhrnný trest, so súčasným zrušením výroku o treste v právoplatnom rozsudku sp. zn. 2 T 26/2013 zo dňa zo dňa 5.3.2013, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b / Tr. zák., za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. U obžalovaného súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť - spáchanie viacerých (štyroch) trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. u neho neboli zistené. Súd ako poľahčujúcu okolnosť nevyhodnotil priznanie a oľutovanie činu, keďže toto sa nevzťahovalo k celej spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je ukladaný súhrnný trest (tzn. vrátane "nepriзнaného" zločinu vydierania). Pri prevahe príťažujúcich okolností sa potom dolná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti § 189 ods. 2 Tr. zák. zvyšuje s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu t.j. na 6 rokov. Súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu a po vyhodnotení osoby páchatela dospel k záveru, že na jeho prevýchovu je nevyhnutné pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom trest uložený na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby stanovenej zákonom bude dostatočný na naplnenie účelu trestu. Keďže obžalovaný pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

V Martine, dňa 18.6.2013

JUDr. Jozef Medved'
predseda senátu